

V letním odpolední

Magison

Pánubohu do oken recituje básně,
vlak si čeká za rohem,
čeká za rohem, čeká za rohem

V půl výpravčí zapíská kytky jenom zívnu
sbohem vlaku zamávaj,
vlaku zamávaj, vlaku zamávaj

R: Odjela tím pádem,
škoda že jsem nesmělý,
neřek jsem jí co by její
uši rády slyšely,
tak snad v pondělí, nebo v úterý

Napíšu jí dlouhý dopis
ať mi ještě odpustí
že když dojde na vyznání
odvaha mě opustí
tak snad v pondělí, nebo v úterý

R: Odjela

Pánubohu do oken recituje básně,
vlak si toulá krajinou,
toulá krajinou, toulá krajinou